

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.393 van 22 maart 1999
in de zaak A. 81.384/IX-1564.**

In zake : Anne KLAUSING,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. MESSIAEN,
kantoor houdende te GENT,
H. Frère Orbanlaan 151

tegen :

het Universitair Ziekenhuis GENT,
dat woonplaats kiest bij
advocaat St. OSSIEUR,
kantoor houdende te DESTELBERGEN,
Zandrede 2.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anne KLAUSING op 2 december 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 7 oktober 1998 van de raad van bestuur van het Universitair Ziekenhuis Gent (U.Z.-Gent) waarbij ze bij wijze van tuchtmaatregel wordt afgezet;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MESSIAEN, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat St. OSSIEUR, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster, sedert 24 augustus 1984 tewerkgesteld bij het U.Z.-Gent, is aldaar met ingang van 1 november 1997 vast benoemd als deeltijds (50 pct.) statutair laborant.

In genoemde hoedanigheid was ze vóór de thans bestreden beslissing werkzaam in het slaaplaboratorium van het U.Z.-Gent.

1.2. Bij brief van 26 januari 1998 dient verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verlof voor loopbaanonderbreking gedurende de periode van 1 mei 1998 tot en met 31 oktober 1998.

1.3. Bij brief van 22 april 1998 deelt de dienstverantwoordelijke van het slaaplaboratorium de

afgevaardigd bestuurder mede dat verzoekster op diezelfde dag onwettig afwezig is.

1.4. Met een schrijven van 23 april 1998 deelt de afgevaardigd bestuurder verzoekster mede dat haar aanvraag tot het verkrijgen van een verlof voor loopbaanonderbreking, gelet op de negatieve adviezen van het diensthoofd van de afdeling pneumologie, van de hoofdgeneesheer en van het directiecomité, niet wordt ingewilligd.

1.5. Bij brief van 27 april 1998 meldt verzoekster de afgevaardigd bestuurder dat zij zijn "bericht", gezien de periode die tussen haar aanvraag en de weigering (105 dagen) is verlopen en de periode tussen het "bericht" en de ingangsdatum van de loopbaanonderbreking (3 dagen), als "nietig" beschouwt.

1.6. Bij dienstnota van 28 april 1998 deelt de dienstverantwoordelijke de personeelsleden van het slaaplaboratorium mee dat er, gezien de werkachterstand, geen verlof kan worden toegekend in de week van 27 april 1998 tot en met 30 april 1998 en de week van 3 mei 1998 tot en met 7 mei 1998.

1.7. Bij schrijven van 29 april 1998 deelt de dienstverantwoordelijke voornoemd de afgevaardigd bestuurder mede dat verzoekster ook op die dag onwettig afwezig is.

1.8. Bij brief van 7 mei 1998 schrijft de dienstverantwoordelijke verzoekster aan in volgende bewoordingen :

"Ik richt U dit schrijven om U op de hoogte te stellen van het feit dat Uw professioneel gedrag, wijze van dienen en ongewettigde afwezigheden onze dienst in grote moeilijkheden brengen. Ik acht het mijn plicht om hieromtrent een verslag op te stellen,

dat mogelijks aanleiding kan geven tot een tucht-
straf.

Teneinde U persoonlijk op de hoogte te kunnen brengen van de U ten laste gelegde feiten, nodig ik U uit voor een persoonlijk onderhoud (conform de rechtspositieregeling van het UZ Gent) op woensdag 13/5/98 om 10.00 in mijn bureau op 7K12 IE (consultatie longziekten).

Het staat U vrij U te laten bijstaan door een vakbondsafgevaardigde of raadsman van Uw keuze".

1.9. Met een schrijven van 12 mei 1998 deelt verzoekster de dienstverantwoordelijke onder meer mede :

"Nopens het voorstel tot de tuchtsanctie.

Ik deel U mede dat ik op woensdag 13.05.1998 om 10.00 h -zitting in gesloten kamer- niet aanwezig zal zijn :

Ik wens gebruik te maken van de hedendaagse wijze van verdediging. Ik ben bekwaam om mijn verweer zelf schriftelijk te formuleren. Ik distantieer mij van elk verweerschrift welke de dienstoverste in mijn plaats zou opstellen.

De ten laste gelegde feiten dienen schriftelijk te worden overgemaakt en moeten op zo'n wijze worden medegedeeld en bekrachtigd, dat Hoofdstuk V, Aanranding van de eer of de goede naam van personen, de artikelen 443 e.v. van het Strafwetboek kunnen toegepast worden.

Indien de dienstoverste hiermee niet instemt, kan hij ook niet vervolgd worden en kunnen zijn aantijgingen uiteraard niet ernstig worden genomen".

1.10. Bij brief van 13 mei 1998 zendt de dienstverantwoordelijke verzoekster een afschrift van het door hem opgestelde verslag met betrekking tot "Vaststelling van tekortkomingen qua professioneel gedrag, wijze van dienen en van ongewettigde afwezigheden door Dr. D. PEVERNAGIE, dienstverantwoordelijke van het slaaplaboratorium".

Dat verslag luidt als volgt :

"Vastgestelde feiten :

1. Op 19/11/97 betichtte betrokkene op verbale wijze Dr. stagiaire Katia MEKEIRELE ervan dat zij en andere studenten 'haar werk, met name de nachtelijke bewaking van het slaaplaboratorium, hadden afgenomen'. Deze beledigende opmerking geschiedde in het bijzijn van een patiënt. Dr. stagiaire

MEKEIRELE verrichtte op dat ogenblik klinisch onderzoek van deze patiënt in het kader van haar stage op de dienst longziekten. Als dusdanig werkte zij op dat ogenblik niet als jobstudente in dienst van het slaaplaboratorium. Dr. stagiaire MEKEIRELE kwalificeerde dit incident als intimiderend en vernederend.

2. Op 10/2/98 maakte betrokkene schampere opmerkingen over de functionaliteit van de slaapregistratie-apparatuur in het bijzijn van de dienstverantwoordelijke, Dhr. Filip DE POORTER, verpleegkundige werkzaam in het slaaplaboratorium, en een patiënt. Zij merkte spottend op dat 'de fabrikant van de apparatuur hier maar eens moest komen slapen'. Hieronder kon duidelijk verstaan worden dat de apparatuur op zichzelf een slaapverstoring effect zou gehad hebben. Toen betrokkene bij de dienstverantwoordelijke geroepen werd om deze zaak te bespreken, ontkende zij de ernst van het incident en de mogelijke gevolgen ervan voor het vertrouwen van de patiënt in de dienstverlening.
3. Het werk van betrokkene was onnauwkeurig en diende vaak gecorrigeerd en/of afgewerkt te worden door haar collega's. Concreet betreft het hier slecht aanbrengen van elektroden, fouten in de patiënt-administratie, onzorgvuldig scoren van slaapstudies en het verzuim om deze studies tijdig te voltooien. Bij de taakverdeling hield betrokkene geen rekening met de werkbelasting van haar collega's, doch handelde volgens eigen desiderata.
4. Op 12/3/98 sprak betrokkene opruiende taal in het bijzijn van haar collega, Mevr. Marleen NEYENS. Zij hekelde de organisatie van het slaaplaboratorium. Zij beweerde dat dienstverantwoordelijke zou handelen in eigenbelang en zou profiteren van het personeel. Tevens beschuldigde zij de dienstverantwoordelijke ervan dat hij op willekeurige wijze personeel zou afdanken, zonder rekening te houden met professionele verdiensten. Mevr. NEYENS was ten eerste onder de indruk van deze beweringen. Zij bracht de dienstverantwoordelijke in kennis van dit gesprek en de duidelijk demotiverende effecten ervan.
5. Betrokkene was afwezig op de dienst op 22/4/98 zonder een voorafgaandelijke toestemming tot verlof gevraagd te hebben aan de dienstverantwoordelijke. De dienstverantwoordelijke deelde op 28/4/98 mondeling, en op verzoek van betrokkene tevens schriftelijk mede dat er wegens diensthoudigheden geen verlof kon verleend worden van 27/4/98 tot en met 30/4/98. Betrokkene bleef zonder voorafgaandelijke verwittiging van de dienstverantwoordelijke afwezig met ingang van 29/4/98, hierbij de formele instructies en de consequenties van haar afwezigheid voor de continuïteit van de patiëntenzorg negerend".

1.11. Naar aanleiding van genoemd verslag nodigt het diensthoofd pneumologie verzoekster bij brief van 13 mei 1998 uit om op 18 mei 1998 gehoord te worden.

1.12. Bij schrijven van 15 mei 1998 deelt verzoekster het diensthoofd mede er geen bezwaar tegen te hebben dat de debatten schriftelijk gebeuren.

1.13. Bij brief van 18 mei 1998 vraagt het diensthoofd aan de hoofdgeneesheer dat verzoekster een tuchtstraf zou worden opgelegd. Hij betoogt :

"Gezien de ernst van de feiten ben ik van mening dat er een tuchtstraf dient opgelegd te worden. Gelet op de permanente ongewettigde afwezigheid van Mevr. KLAUSING met ingang van 29/4/98 en de repercussie ervan voor de continuïteit van de patiënten-zorg, vraag ik dat de zwaarste sanctie, met name afzetting, zou toegepast worden".

1.14. Met een brief van 19 mei 1998 schrijft de hoofdgeneesheer aan de afgevaardigd bestuurder : "Haar onwettige afwezigheid sinds 29 april 1998 is zwaarwichtig genoeg om dit personeelslid te ontslaan".

1.15. Bij brief van 2 juni 1998 deelt de afgevaardigd bestuurder verzoekster een afschrift mede van zijn voorstel tot het opleggen van de tuchtstraf van de afzetting, gericht aan het directiecomité. Tevens zendt hij haar het verslag van 13 mei 1998.

1.16. Bij schrijven van 9 juni 1998 brengt de afgevaardigd bestuurder verzoekster ter kennis dat het directiecomité heeft beslist haar op 22 juni 1998 over zijn voorstel te horen.

1.17. Op 22 juni 1998 wordt verzoekster, bijgestaan door haar raadsman, door het directiecomité gehoord.

1.18. Op 6 juli 1998 besluit het directiecomité unaniem verzoekster de afzetting als tuchtstraf op te leggen.

1.19. Bij brief van 17 juli 1998 tekent verzoekster bij de raad van beroep bezwaar aan tegen de beslissing van het directiecomité.

1.20. Na verzoekster, bijgestaan door haar raadsman, op 22 september 1998 gehoord te hebben, brengt de raad van beroep op diezelfde dag unaniem gunstig advies uit over de door het directiecomité opgelegde tuchtstraf van de afzetting, na zich bij de argumentatie van dat comité te hebben aangesloten.

1.21. Op 7 oktober 1998 besluit de raad van bestuur unaniem verzoekster de tuchtstraf van de afzetting op te leggen.

Na verwezen te hebben naar de stukken die in de loop van de tuchtprocedure tot stand zijn gekomen, motiveert de raad van bestuur zijn beslissing als volgt :

"Overwegende dat de procedure die door het personeelslid werd ingesteld met het oog op het bekomen van een verlof voor loopbaanonderbreking voor de periode van 1.5.1998 tot en met 31.10.1998 op een volkomen regelmatige wijze werd afgehandeld, met inachtneming van de onderscheiden adviezen die in dit verband door het bestuur moeten worden ingewonnen alvorens terzake een eindbeslissing te nemen;

Overwegende dat alle adviezen eensluidend aangeven dat omwille van de specifieke organisatorische omstandigheden van de dienst waar betrokkene is tewerkgesteld, het verzoek niet kan worden ingewilligd;

Overwegende overigens dat ieder personeelslid van de instelling -en dus ook mw. KLAUSING- onbetwistbaar op de hoogte was van de personeelscategorieën die uitgesloten zijn van het voordeel van de loopbaanonderbreking, vermits deze bestuurlijke informatie werd gevoegd bij het individuele loonstrookje van de maand maart 1998, kennisgeving waarvan het personeelslid de effectiviteit nadrukkelijk erkent in haar verweerschrift dd. 22.6.1998;

Overwegende dat het betrokken personeelslid dan ook circa één maand voor de ingangsdatum van de gewenste loopbaanonderbreking, met quasi zekerheid - enerzijds gelet de hogervermelde beperking en anderzijds gelet op de negatieve adviezen terzake op de hoogte was van het feit dat haar verzoek niet zou worden ingewilligd;

Overwegende evenwel dat alles in de handelwijze van het personeelslid er op wijst dat zij meent bepaalde aanspraken die zij formuleert ook te kunnen afdwingen, zulks met een ernstige miskennen van haar professionele verplichtingen jegens haar werkgever en de noodwendigheden van dienstverlening aan derden;

Overwegende dat deze laakbare ingesteldheid van het personeelslid op een treffende wijze geïllustreerd wordt door de stijl van de briefwisseling die door haar wordt gevoerd, in het bijzonder het feit dat ze niet aarzelt dreigende taal te uiten aan het adres van haar hiërarchische meerderen, in het bijzonder in haar brief dd. 12.5.1998, gericht aan de afgevaardigde bestuurder waarbij zij stelt 'voor deze strijdigheid kan ik dr. PEVERNAGIE aanklagen wegens tergend en roekeloos gedrag en verzoek tot schade-loosstelling ex aequo et bono instellen';

Overwegende dat de afwezigheden van 22.4, 29.4 en 30.4.1998 -in weerwil van de argumentatie die terzake bij het verweerschrift worden opgeworpen- op zich reeds een zeer ernstige professionele tekortkoming uitmaken, waarvan de gebeurlijke gevolgen voor het personeelslid nochtans zeer uitdrukkelijk en bij voorbaat waren aangegeven;

Overwegende dat het bestuur vermag niet enkel de afwezigheden waarvan sprake in het verslag dd. 13.5.1998 van dr. D. PEVERNAGIE te appreciëren bij het bepalen van een tuchtsanctie, aangezien in het voorstel met betrekking tot het opleggen van een tuchtstraf dd. 2.6.1998 uitgaande van de afgevaardigde bestuurder van het UZ Gent, gericht aan het Directiecomité, en ter kennis gebracht aan betrokkene op 2.6.1998, zeer duidelijk het onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds het laakbaar feit van de ongewettigde afwezigheid en anderzijds de ernstige tekortkomingen bij het uitoefenen van haar taak op de afdeling, zoals aangegeven in het verslag dd. 13.5.1998;

Overwegende dat het Directiecomité in zijn vergadering dd. 22.6.1998 -in navolging van de afgewezen uitnodigingen vanwege het diensthoofd en vanwege het departementshoofd om zich terzake te rechtvaardigen- nadrukkelijk aan betrokkene de redenen gevraagd heeft voor de aanhoudende ongewettigde afwezigheid en zodoende aan het personeelslid de mogelijkheid heeft verschaft zich hieromtrent te verdedigen;

Overwegende dat betrokkene enkel de bal heeft teruggekaatst en gemeend heeft haar houding te kunnen

bepalen nadat het bestuur een standpunt terzake had ingenomen;

Overwegende dat het bestuur de aard van deze afwezigheden en de eventuele redenen van verschoning ervoor vermag te appreciëren in het kader van de globale houding die door het personeelslid wordt aangenomen, ook na het opstarten van de tuchtprocedure;

Overwegende dat in deze gedragswijze van het personeelslid bezwaarlijk elementen kunnen worden gevonden die op enigerlei wijze deze afwezigheden en professionele tekortkomingen verschonen, wel integendeel, de aanhoudende weigering tot werkhervatting, voor zoveel als nodig nogmaals tot uiting gebracht tijdens het verhoor door het Directiecomité op 22.6.1998, waarbij een eventuele werkhervatting afhankelijk wordt gesteld van de getroffen beslissing inzake het opleggen van een tuchtstraf, noopt het bestuur tot het in overweging nemen van de zwaarste sanctie;

Overwegende dat de tuchtoverheid in de voorliggende omstandigheden enkel de afzetting als een gepaste sanctie kan opleggen;".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoekster de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel; dat zij al deze beginselen geschon- den acht door de weigering haar de gevraagde loopbaan- onderbreking toe te staan;

2.2. Overwegende dat als bedoelde weigering in de ogen van verzoekster onwettig was, dit voor haar een reden kon zijn om tegen die weigering rechtsmiddelen aan te wenden; dat dit voor haar in principe geen reden kon

zijn om, zichzelf recht doende, in weerwil van die weigering -een uitvoerbare administratieve beslissing- afwezig te blijven; dat ze daar uitzonderlijk wel een reden voor gehad kon hebben indien de weigering zo evident onwettig was geweest dat ze voor onbestaande kon worden gehouden; dat verzoekster hoegenaamd niet aan-toont dat men met zulk een geval te maken had; dat in het bestreden besluit derhalve haar "aanhoudende ongewettigde afwezigheid" terecht ten laste kon worden gelegd;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat als tweede annulatiemiddel verzoekster de schending aanvoert van de materiële motiverings- en van de formele motiveringsverplichting;

3.1. Overwegende dat wat de schending van de verplichting tot formele motivering betreft, één blik op de in 1.21. overgeschreven motivering van het bestreden besluit volstaat om verzoeksters aantijging als niet ernstig af te wijzen;

Overwegende dat wat de schending van de materiële motiveringsplicht betreft, in de evenvermelde motivering het hoofdaccent wordt gelegd op de houding van verzoekster ten overstaan van de weigering haar een loopbaanonderbreking toe te staan; dat bij de behandeling van het eerste annulatiemiddel de Raad geoordeeld heeft dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij een geldige reden had om zich aan die weigering te onttrekken;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat als derde annulatiemiddel verzoekster de schending aanvoert van het redelijkheids- en rechtszekerheidsbeginsel;

4.1. Overwegende dat de uiteenzetting van het middel alleen betrekking heeft op het redelijkheidsbeginsel;

Overwegende dat over de verhouding tussen de tuchtfeiten en de tuchtstraf de tuchtoverheid discretionair oordeelt; dat het redelijkheidsbeginsel die discretionaire bevoegdheid enkel begrenst doordat het niet duldt dat een tuchtstraf in kennelijke wanverhouding staat tot de tuchtfeiten; dat door voor een zware sanctie te kiezen de tuchtoverheid over de verhouding tussen de tuchtfeiten en de tuchtstraf oordeelt; dat wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, niet is dat oordeel van de tuchtoverheid over te doen, maar enkel is dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door de tuchtoverheid geponeerde "verhouding" in werkelijkheid volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is; dat bij de overlezing van de motivering van het bestreden besluit die evidente, voor zich sprekende, in redelijkheid onaanvaardbare wanverhouding niet verschijnt; dat die motivering mogelijk de indruk wettigt dat ook met een lichtere tuchtstraf de overheid binnen de grenzen van haar discretionaire bevoegdheid gebleven zou zijn, niet dat ze buiten die grenzen is getreden op de hierboven omschreven onmogelijk goed te praten wijze;

Overwegende dat het middel niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig maart 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.